

Nagrada „Boris Papandopulo“ za 2006.

Miroslav Miletić - *Concerto grosso* za violu i gudački orkestar

Autorsko stvaralaštvo Miroslava Miletića obuhvaća gotovo sva glazbena područja, a uz značajni komorni opus, osobito je istaknuta koncertantna glazba. U sveukupnom umjetničkom djelovanju čije su školovanje obilježili Zagreb i Prag, on je sretno spojio dvije osobne glazbene strasti. Jedna je interpretativna, jer ne treba zaboraviti njegovo vrsno sviračko umijeće s vrhuncem djelovanja u gudačkom kvartetu Pro Arte kojemu je bio utemeljitelj, voditelj i član, a druga je ona skladateljska. Gotovo je očekivano da su u toj idealnoj simbiozi umjetnika koji svira i umjetnika koji stvara neki od njegovih antologijskih opusa posvećeni upravo violi i da su s uspjehom izvedeni u domovini i inozemstvu. Među prvim međunarodnim uspjesima bila je praizvedba Koncerta za violu i orkestar u Hilversumu još 1958. godine. Osim u Hrvatskoj djela su mu tiskana kod Schotta, Berbena, Bernreitera i talijanskog Pizzicatta. Njegov skladateljski rukopis, prema riječima kritike, govori jezikom novog romantizma, a važnu sastavnicu u stvaralaštvu Miroslava Miletića predstavlja i hrvatski glazbeni folklor.

Nagrađena skladba, četverostavačni *Concerto grosso* za violu i gudački orkestar praizveli su na prošlogodišnjim Osorskim glazbenim večerima ansambl I Cameristi Italiani i violist Francesco Squarcia kojemu je djelo i posvećeno. Barokna čvrstina forme i dijalog, ovaj put između virtuozne dionice solista i orkestra, oblikovani su suvremenim izražajnim sredstvima čiji kolorit nadopunjuje istarska i hvarska pučka melodika. U umjetničkoj glazbi uvijek je zanimljivo pratiti transformaciju izvorne tradicijske građe koju Miroslav Miletić znalački ujednačava. Unutar vanjska dva stavka (Intrada i Finale), on je smjestio Balun temeljen na poznatom istarskom pučkom plesu, a onda i poetični stavak Elegija kao varijacijski niz na stari hvarski napjev koji je zabilježio skladatelj i melograf Antun Dobronić. S puno razloga, djelo pripada skladateljevom ciklusu nazvanom „Lijepa naša“.

Izvršno poznavanje gudačkog sloga i vodećeg solističkog glazbala, učinili su *Concerto grosso* skladbom koja je svojom vrijednošću nesumnjivo obilježila prošlogodišnju suvremenu hrvatsku produkciju.